

æret Medlem, men jeg tror ikke, at det er saa ganske nær forhaanden. Der saaldt nogle Ytringer fra det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust), der forekom mig at være ligefrem truende. Han yttede, at hvis vi kom ind i det tomme Rum, vilde han ikke finde sig i Alt, hvad Ministeriet vilde finde paa at byde os. (Afbrudelse.) Sa, det behøver man naturligvis heller ikke; naar man gaar lovlig frem, er der ikke noget iveien, men det forekommer mig, at den Maade, hvorpaa det ærede Medlem udtalte sig, kan karakteriseres paa samme Maade, som en af hans Meningsfællers Udtalelser i det andet Thing blev karakteriseret, nemlig ved „onde Ord“. (Afbrudelse.) Der blev sagt til det ærede Medlem derovre i det andet Thing, at han var ikke bange for at tale „onde Ord“, og det forekommer mig ogsaa at være libet vel betænkt af de Herrer paa den anden Side af Rætegattet at komme her og tale om at gjøre saadanne forførdelige Ting; thi de kunne jo slet ikke gjøre Noget. Det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (M. Gølf) mente, at det var en Modsigelse, naar jeg havde erkjendt, at Ingen kan tvinge Folkethinget til at give større Lønningstillegg, naar jeg ikke med det Samme vilde erkjende, at saa var Landsthinget nødt til at tage, hvad Folkethinget vilde give; men dette følger dog paa ingen Maade deraf. Naar det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgkreds (S. Hansen) endogaa er gaaet saa vidt, at han har forlangt, at jeg ved min betydelige Indflydelse i Landstthinget skulde formaa dette Thing til at give efter, maa jeg sige det ærede Medlem, at jeg ikke har den allerringeste Indflydelse i Landstthinget. Hvorledes skulde jeg kunne have det? Hvorledes skulde jeg, fordi jeg er Medlem af dette Thing, og fordi jeg en enkelt Gang kan tale med nogle af Landstthingets Medlemmer, derved kunne øve nogen Indflydelse paa dette Things Beslutninger? Det er dog en fuldstændig Misforstaaelse af det ærede Medlem. Det ærede Medlem for Ribe glædede sig ogsaa over den store Magt, som Høistolerne og de, der ere udgaaede deraf, ere blevne. Jeg skal ikke misunde ham Glæden deraf; men denne Magt er alligevel kun negativ. De kunne øve Indflydelse, det er ganske vist, men de kunne dog ikke sætte sig paa den høie Høst og sige: Her skal Skabet staa. Saalangt ere de ikke naaede endnu. Nu skulde det vise sig, sagde et æret Medlem, om Forsatningen kunde bruges. Men hvis det nu viser sig ved de Herrers Holdning, at den ikke kan bruges, hvad ville de saa sætte i Stedet, og hvad formaa de? De Herrer maa spørge sig selv, hvad de formaa — thi det er ikke nok at sige, hvad de ville — og hvorvidt deres Magt gaar, naar det kommer til Stykket. Det var vel værd at overveie, før end man giver sig altfor vidt ind i Kampen. Det er ikke nok at konstatere, at For-

satningen ikke kan bruges, men der hører ogsaa til, at man kan staae os en anden, som kan bruges, og jeg er bange for, at naar det kommer til, at det er nødvendigt at staae en anden Forsatning, der kan bruges, saa bliver det ikke de Herrer, der komme til at afgjøre, hvorledes denne Forsatning skal være. Det er jeg bange for for mit Bedkommende. (Afbrudelse). Jeg er ikke glad ved det, men jeg er bange for det. Naar de Herrer bebreide det ærede Medlem for Frederiksberg (Dinesen) og mig, at vi have indtaget den Holdning i denne 10-Aars Kamp, vi nu have indtaget, kan det dog gjerne være, saafremt denne Kamp bestandig ender med vedvarende Nederlag for Demokratiet, at da den Tid vil komme, da Historien vil sige, at dersom man havde fulgt os istedetfor det ærede Medlem fra Kolbing (Berg), der sidder her foran og smiler, vilde det være gaaet bedre, saa at vi ikke havde lidt Skade paa vor Forsatning, men beholdt den Indflydelse, vi havde. Vi have ialtsald ikke havt noget andet Formaal end at skærme Forsatningen. Vi have ikke troet, at den kunde bruges saaledes, som de ærede Medlemmer have ment, at den kunde bruges, og det har jo ogsaa viist sig, at de ere dragne fra det ene Nederlag til det andet. Jeg synes, at man efter 10 Aars Erfaring maatte omsider være kommen til at tage Hæb i Seilene og betænke, om det ikke var Tid endnu at standse istedetfor, som det nu synes, at være beredt til fuldstændig at begive sig ind i det tomme Rum for at se, hvad der skal ske, naar Forsatningen ikke længere kan bruges. Dersom Tilstanden var saaledes i dette Øieblik, at det var Spøire, der forlangte ubetinget Undertastelse i Striden om de tre Punkter, saa kunde de Herrer have nogen Ret til at sige, at man vilde tilintetgjøre Folkethingets Myndighed, men saaledes er Stillingen jo slet ikke. Det er baade udtalt i Landstthinget og af Høires Ordførere her i Folkethinget, og det er viist ifjor under Forhandlingerne i Fællesudvalget, at man er villig til fra Høires Side at komme de Herrer imøde, at rykke dem langt imøde paa de omstridte Punkter; men de Herrer have jo ikke villet høre, de have ikke villet komme os imøde. — Stillingen er altsaa den, at de Herrer forlange deres Fordringer fuldt ud gennemfattede, fordre en fuldstændig Undertastelse fra Regjeringens og Landstthingets Side. Det er de to sidstnævnte Faktorer, hvormed de have at kæmpe; Mindretallet her i Thinget bryde de sig jo ikke om. De ville bringe Landstthinget og Regjeringen til at undertaste sig deres Billie, og naar de ikke kunne naae det, saa sige de, at saa have vi ingen Frihed, saa er Grundloven kun et Stykke Papir, som vi ikke have nogen Nytte af. Men, mine Herrer, det er at skrupe Deres Fordringer for høit op, det kunne De ikke vente at faae gennemført! Dersom De paa Basis af slige Fordringer gaa hen og bewirke, at vi tage Skade paa vor Frihed, saa er